

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 80 van 17 december 2004 over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van sommige bepalingen betreffende het op de markt brengen van producten.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 5 augustus 2004, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft Mevrouw de Minister van Werk, het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van sommige bepalingen betreffende het op de markt brengen van producten aan de Hoge Raad voorgelegd.

Daar dit ontwerp niet gebaseerd is op de welzijnswet maar uitsluitend op de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten, behorende tot bevoegdheid van consumentenzaken, laat Mevrouw de Minister het aan het oordeel van de Raad over om een advies over deze ontwerptekst mee te delen.

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad besliste op 10 september 2004 om zich tijdens een commissie ad hoc een toelichting te laten verstrekken door een afgevaardigde van de Minister (aspect consumentenzaken). Het vroeg tevens om kennis te mogen krijgen van het advies van de Commissie voor de veiligheid van de consumenten van 6 september 2004

De commissie ad hoc vergaderde op 19 november 2004.

Dit koninklijk besluit zal worden voorgedragen door de Minister van Werk, bevoegd voor Consumentenzaken, in uitvoering van artikel 21 van de wet van 18 december 2002 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers.

Tijdens de vorige legislatuur werd de wet 1961 opgeheven. Dit was een wet die gebruikt werd als rechtsgrond voor de veiligheid van machines, elektrische toestellen, persoonlijke beschermingsmiddelen en dergelijke.

Het is de bedoeling dat alle productveiligheid valt onder de wet van 9 februari 1994.

Om dit te verwezenlijken en om een aantal juridische aspecten correct af te handelen, is het nodig dat de verschillende uitvoeringsbesluiten van de wet 1961 veranderingen ondergaan. Dit koninklijk besluit voert deze aanpassingen door.

Dit ontwerp van koninklijk besluit vloeit voort uit de wet van 18 december 2002 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de veiligheid en gezondheid van de gebruikers. In artikel 21 wordt gesteld dat de Koning op gezamenlijk voorstel van de minister tot wiens bevoegdheid de consumentenveiligheid behoort en van de minister tot wiens bevoegdheid de arbeidsveiligheid behoort, alle vereiste maatregelen treft om de uitvoeringsbesluiten van de wet 1961 in overeenstemming te brengen met de wet 1994.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD OP DE VERGADERING VAN

Unanieme standpunten:

Betreffende de taal waarin de voorgeschreven informatie en de gebruiksaanwijzingen moeten gesteld zijn

De Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk stelt vast dat de Commissie voor de veiligheid van de consumenten volgend advies verstrekt:

“Voor de voor professionele doeleinden bestemde producten waarvan de etikettering dat professioneel gebruik aangeeft en die niet in de distributie ter beschikking zijn van de consumenten, mag afgeweken worden van de verplichting om de etiketteringen, de door de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten voorgeschreven informatie, de gebruiksaanwijzingen en de garantiebewijzen op te stellen in de taal of talen van het taalgebied waar de producten op de markt worden gebracht.”

De Raad heeft volle begrip voor het motief dat achter dit advies schuilt, maar vestigt er uitdrukkelijk de aandacht op dat een ongenuanceerde uitvoering van dit advies belangrijke kosten zal veroorzaken voor veel Belgische werkgevers.

Onverminderd de bepalingen van de taalwetgeving, bijvoorbeeld artikel 52 gecoördineerde wetten 1966 bestuurszaken, verplicht de regelgeving inzake het welzijn op het werk de werkgever om de informatie en de gebruiksaanwijzingen voor zijn personeel begrijpelijk te maken.

Dit begrijpelijk slaat niet enkel op het inhoudelijke maar ook de taal.

Deze verplichting zal, in geval van uitvoering van bovenvermeld advies, derhalve ertoe leiden dat elke individuele werkgever de informatie en de gebruiksaanwijzingen voor alle gebruikte toestellen die uitsluitend voor professioneel doel bestemd zijn, zelf zal moeten vertalen.

De Raad meent dat de inhoud van voormeld advies aanvaardbaar is voor enkele uitzonderlijke toestellen, zoals bijvoorbeeld een elektronenmicroscop, waar het bedienend personeel zeer hoog gekwalificeerd is en het Engels machtig. Het is evenwel onaanvaardbaar dit te veralgemenen naar alle toestellen voor professioneel gebruik die in grotere getale in arbeidsmiddelen kunnen voorkomen.

Veronderstellen dat iedere individuele werkgever de vertaling dan maar moet eisen in zijn bestelbon is niet realistisch, rekening gehouden met diverse factoren die op het ogenblik van de bestelling een rol kunnen spelen, bijvoorbeeld de tijdsdruk, de machtsverhoudingen die zich tussen leverancier en aankopend werkgever.

De Raad vraagt daarom, om de voorgestelde bepaling te formuleren als volgt:

*“Voor de voor professionele doeleinden bestemde producten waarvan de etikettering het professioneel gebruik aangeeft, die niet in de distributie ter beschikking zijn van de consumenten, **en die slechts in een uitzonderlijk klein aantal op de arbeidsmarkt aangewend worden**, mag afgeweken worden van de verplichting om de etiketteringen, de door de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten voorgeschreven informatie, de ge-*

bruiksaanwijzingen en de garantiebewijzen op te stellen in de taal of talen van het taalgebied waar de producten op de markt worden gebracht.”

Betreffende het toezicht op de waarachtigheid van de overeenstemming van de op de markt gebrachte producten met de essentiële veiligheids- en gezondheidseisen

De veiligheids- en gezondheidsgaranties die de op de markt gebrachte producten bieden aan de gebruikers staat of valt in de praktijk met de al dan niet reële conformiteit van deze producten met de essentiële veiligheids- en gezondheidseisen.

De CE-markering is bedoeld als signaal dat een product aan deze eisen voldoet.

De leden van de Hoge Raad merken op dat, ondanks dit doel, zij in het werkveld vaak moeten vaststellen dat:

- 1° zich producten op de markt bevinden, die van een CE-markering voorzien zijn, maar die kenmerken vertonen die ernstige twijfels over deze conformiteit doen rijzen;
- 2° toestellen, machines, enz. op de markt worden gebracht, voorzien van een CE-markering en terdege beantwoordend aan voormelde essentiële eisen, doch nadien door de werkgever omgebouwd worden op een wijze dat zij niet langer aan deze eisen voldoen en toch het CE-merk blijven dragen.

De Raad stelt vast dat deze toestand is kunnen ontstaan en nog steeds verergert, omdat de overheid belast met het toezicht op het op de markt brengen van producten zeer ernstig onderbemand is.

Hij dringt er dan ook op aan dat de Minister de nodige initiatieven zou nemen om haar dienst die met dit toezicht belast is, de toereikende personele middelen te geven.

De uitbesteding van dit soort controleopdrachten aan gecertificeerde organismen werkt hierin ontoereikend.